

Szerdán az egyetem helyett — a városházán igazoltatták a bajlársak.

Az egyetemen nyugodtabb volt a hangulat. — A bajlársok felvonultak a polgármester elé és a „Párisi kirakat” beállítását követelték. — A diákok egyrésze tanulást szívesebben akar rendezni. A „Párisi kirakat” szerda esti előadása a legteljesebb nyugalom és rend jegyében folyt le.

(A Délmagyarországi munkatársától.) A keddi egyetemi események és különösen az esti színházi tüntetés ügye előnként foglalkoztatta szerdán is Szeged egész lakosságát. A kora reggeli órákban különös figyelemmel nézték az egyetem épülete felé, mivel tegnap éjjelkor azzal váltak el egymástól a hangos fiatal diákok, hogy »reggel az egyetemenél, este a színháznál találkozunk».

A kora reggeli órákban azonban az egyetem környékének képe sokkal nyugodtabb volt, mint hétfőn és kedden, a további események azt látszottak igazolni, hogy

bizonyos „nem szorosan az envertemhez tartozó körök” lelkiismeretellen igazoltatása a bajlársak mozgalmainak súlypontja a szerdai napon az egyetem környekéről elterelődött a színházi események irányában.

Reggel 8 órakor erős rendőri készenlét helyezkedett el a központi egyetem épülete előtt, de megjelent a kapuban az egyetemi altiszt is az egyetem tanácsának leendő határozatához képest. Az egyetem tanácsa a szerdai nap folyamán sehol sem tűrt meg kapuban álló igazoltatásokat. A pedellusok csak azokat a hallgatókat engedték be az épületbe, akiknek órájuk volt, vagy egyéb dolguk akad az egyetem hivatalaiban. Azok a hallgatók, akiknek

15—20-as csoportokban lassankint el is indulnak a Kárász-uccán végig a városháza felé.

A rendőrség ennek láttára az erős készenlétet beszüntette az egyetemi körben, csupán kisebb őrszámot hagyott ott.

A városháza előtt fél 11 óra körül percre gyűltek a fiatal diákok. Előbb a bejárat előtt verődtek csoportba, majd amikor már vagy ötvenen lehettek,

bevonultak a fágas kapualjba.

Eleinte teljes csendben várakoztak itt, később azonban néhány kisebb incidens játszódott le, amikor a lépcsőn nekik nemetsző emberek haladtak felfelé.

A diákok küldöttségiről tudomást szerzett Tarnay Ernő művészeti igazgató is, aki nyomban felkereste a polgármestert.

A polgármester meglepetéssel hallgatja a készülődések híreit

és nyomban kijelentette, hogy miért éppen hozzá fordulnak a diákok, amikor a színház műsora nem tartozik hozzá. A polgármesternek még annyi ideje sem volt, hogy a keddi

A diákok a városházán teljesen otthon érezve magukat, szinte formális igazoltatást rendeztek.

A teremben megjelent az egyik szegedi napilap jogászmunkatársa, akit a diákok körülfogtak és minden további nélkül kiemelték a teremből. A diákok úgy rendelkeztek, mintha saját otthonukban, vagy helyiségükben lettek volna és egyszerűen érvényt szereztek annak az akaratuknak, hogy a »nemkívánatos elemek« ellávolították a város közönségének közgyűlési terméből. Ugyancsak néhány hevesen hasonló jelenet játszódott le a karzatoknál is.

Igazoltatták a belépni szándékozók és csak a bajlársaknak

egészen szabályos igazoltató őrség ugrott az ajtóhoz és karral, valamint botokkal hadonászva, megakadályozták az újságírókat abban, hogy a városházán teljesítésük kötelességüket.

szerdára volt kifizetve szigorlati terminusuk, akadály nélkül bejuthattak a folyosókra.

A központi egyetemen Kolo-sváry Bálint rendesen megtartotta óráját, de 9-kor a kitóduló diákok suttogva megbeszéléseket tartottak.

Az egyetem legfőbb fakultásán megtartották az előadásokat,

csupán néhány helyről küldték vissza a tanulásra jelentkező diákokat azzal az energikus utasítással, hogy a szegedi diákság a műegyetemi hallgatókkal szolidaritást vállal és ezért sztrájkba lép.

A központi egyetem épülete előtt kisebb csoportok kezdtek gyülekezni. Mire 15 rendőr érkezett a bejárat elé dr. Véber Árpád rendőrkapitány vezetésével. A diákszonortok percre-percre nőttek, az egyetem előtti kis kertben

kisebbségben csoportok álltak össze és megbeszélést tartottak a délelőtti helyzettől.

Eleinte az a hír terjedt el, hogy a Dugonics-térrel foglalkozni a városháza elé, hogy megjelenjenek a polgármester előtt és követeljék a »Párisi kirakat« műsorral való levétele. A rendőrség azonban már akkor figyelmeztette a diákokat, hogy semmiféle uccal felvonulást nem engedélyez. A diákok erre elhatározták, hogy a városházán fognak gyülekezni.

esti színházi tüntetésről szóló tudósításokat végigolvassa, amikor

öttagu küldöttséget jelentettek.

A polgármester azt hitte, hogy ezzel el is intézi a diákok színházi ügyét, azonban a legnagyobb meglepetésre az elébe járuló diákok egyik tagja a következő szavakat mondotta:

— Tisztelettel kérjük a közgyűlési terem megnyitását, hogy oda bevonulhasson a lent várakozó tömeg.

A polgármester a kérést nyomban teljesítette és

kinyitatta a közgyűlési terem ajtaját.

Ugyanakkor megkezdődött a 100—120-ra felszaporodott diákság felvonulása az első emeletre. Egészen otthonosan lételek be a közgyűlési terembe és elhelyezkedtek a városatyák padjaiban. Néhány perc múlva több heves jelenet játszódott le.

engedték meg a belépést. Ugyanakkor mindegyik ajtónál kisebb őrség jelent meg.

Néhány perc múlva a polgármester kinyitotta a tanács terem ajtaját és besietett a bajlársak közé. A polgármesterrel egyidejűleg ugyancsak a polgármesteri szobából az újságírók is be akartak menni a közgyűlési terembe, hogy a városházán történt eseményekről beszámoljanak a nyilvánosságnak. Amint azonban a polgármester állt a tanács terem és a közgyűlési terem küszöbét,

Percekig tartó heves jelenet játszódott most le. A diákok teljesen otthon érezték magukat és úgy is dirigáltak, mintha ők vezényelnének a városházán, nem pedig, mintha a város közönségének vendégei lennének a város első polgára előtt. Egyszerűen kijelentették energikus szavak kíséretében, hogy nem hajlandók senkit sem beengedni a közgyűlési terembe.

Egyre nagyobb csoport gyűlt az ajtóhoz és most már kisebb botrányt rendeztek.

Öklök és botok emelkedtek a levegőbe,

a jelenlévő 4—5 uisági óval szemben 20—30-an lételek fel. A hangos botrányt némán nézte régi dr. Somogyi Szilveszter polgármester. A zajra a tanács teremben megjelent egy városházi altiszt és egy tisztviselő, akik azonban

nem akadályozták meg, hogy a 20—30 diák erőszakkal ne zárja magára a közgyűlési terem ajtaját.

Az ajtókat formálisan magukra zárták a diákok és még azokat a városi tisztviselőket sem engedték be a terembe, akik a polgármesterrel akartak hivatalos ügyben érintkezést találni.

A diákság és a polgármester így zárt ajtó mögött »négy szem közl« mintegy félórát volt egymással szemben. Hogy mi történt pontosan a közgyűlési jelenetnél, megállapítani nehéz. Az kétségtelen, hogy a 100—120 főnyi diákság feltűnő csendben hallgatta meg a szónokot, majd a polgármester szavait. Lehetetlen volt kivenni, hogy a hosszú tárgyalás alatt miről folvik a szó, amikor azután végre kinyílt az ajtó, halk éljenést lehetett hallani.

A polgármester kipirulva sietett be a szobájába és nyomban magára kapta télikabátját, hogy eleget tegyen az egyik esküvőn násznagyfi kötelezettségének. Amíg kabátját felöltötte magára, Tarnay igazgató és az újságírók kérdő tekintetűre csupán néhány szakadozott mondatban válaszolt.

Határozati választ nem adott

arra vonatkozólag, hogy mit felelt a diákság követelésére, csupán azt mondotta, hogy a kérdés eldöntése nem szorosan rá tartozik, tárgyalnia kell Fodor Jenő intendáns-tanácsnokkal és Tarnay művészeti igazgatóval. A legnagyobb bizonytalanság uralkodott a városházán akkor, amikor a polgármester eltávozott az esküvőre.

A diákok még sokáig bent maradtak a zárt ajtó mögött a közgyűlési teremben.

Néhány perc múlva azonban öttagu küldöttség lépett ki a folyosóra és levonult a rendőrség földszinti folyosójára.

A küldöttség dr. Ruócz Béla főtanácsost keresle.

Néhány percnél várakozás után megnyílt az ajtó előttük. Amíg a küldöttség bent volt a rendőrség vezetiőjénél, a diáksereg a közgyűlési teremben várakozott. Csak nagysokára hagyták el kisebb csoportban a városháza épületét.

Déli 12 és 1 óra között a diákok ötös küldöttsége több ízben kereste a polgármestert, hogy — az elterjedt hírek szerint — határozati választ kérjen a Párisi kirakat ügyében. A diákvezetők méltatlankodva távoztak, amikor közölték velük, hogy a polgármester nincs jelen az épületben.

Egy óra felé ismét megjelent egy kisebb diákküldöttség a városházán. Fodor Jenő polgármesterhelyettes kereste, mivel azonban őt